

Behar-Bechukotai, Haftarah

Jeremiah 16:19-17:14

(19) O LORD, my strength and my stronghold, My refuge in a day of trouble, To You nations shall come From the ends of the earth and say: Our fathers inherited utter delusions, Things that are futile and worthless. (20) Can a man make gods for himself? No-gods are they! (21) Assuredly, I will teach them, Once and for all I will teach them My power and My might. And they shall learn that My name is LORD. (1) The guilt of Judah is inscribed With a stylus of iron, Engraved with an adamant point On the tablet of their hearts, And on the horns of their altars, (2) While their children remember Their altars and sacred posts, By verdant trees, Upon lofty hills. (3) Because of the sin of your shrines Throughout your borders, I will make your rampart a heap in the field, And all your treasures a spoil. (4) You will forfeit, by your own act, The inheritance I have given you; I will make you a slave to your enemies In a land you have never known. For you have kindled the flame of My wrath Which shall burn for all time. (5)

ירמיהו ט"ז:ט-י"ז:י"ד

(יט) יהוה עזי ומעוזי ומנוסתי ביום צרה
אלהי גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו
אד-שקור נחלו אבותינו הגל ואין-בם
מועיל: (כ) הנעשה-לו אדם אלהים והמה
לא אלהים: (כא) לכל הגוי מודיעם בפעם
הזאת אודיעם את-יגתי ואת-גבורתי וידעו
כי-שמי יהוה: (ס) (א) טטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שומר חרושה על-לוח
לבם ולקרנות מזבחותיכם: (ב) כזכר
בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן
על גבעות הגבהות: (ג) הררי בשדה חילקו
כל-אוצרותיה לבז אתן במתייה בחטאת
בכל-גבוליה: (ד) ושמתה וכו' מנחלתה
אשר נתתי לה והעבדתיה את-אליה בארץ
אשר לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי
עדי-עולם תוקד: (ס) (ה) כה | אמר יהוה
ארור הגבול אשר יבטח באדם ושם בשך
זרעו ומו-יתהוה יסור לבו: (ו) והיה כערער
בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן
חררים במדבר ארץ מלחה ולא משב: (ס)

Thus said the LORD: Cursed is he who trusts in man, Who makes mere flesh his strength, And turns his thoughts from the LORD. (6) He shall be like a bush in the desert, Which does not sense the coming of good: It is set in the scorched places of the wilderness, In a barren land without inhabitant. (7) Blessed is he who trusts in the LORD, Whose trust is the LORD alone. (8) He shall be like a tree planted by waters, Sending forth its roots by a stream: It does not sense the coming of heat, Its leaves are ever fresh; It has no care in a year of drought, It does not cease to yield fruit. (9) Most devious is the heart; It is perverse—who can fathom it? (10) I the LORD probe the heart, Search the mind—To repay every man according to his ways, With the proper fruit of his deeds. (11) Like a partridge hatching what she did not lay, So is one who amasses wealth by unjust means; In the middle of his life it will leave him, And in the end he will be proved a fool. (12) O Throne of Glory exalted from of old, Our Sacred Shrine! (13) O Hope of Israel! O LORD! All who forsake You shall be put to shame, Those in the land who turn from You Shall be doomed men, For they have forsaken the LORD, The Fount of living waters. (14) Heal me, O LORD, and let me be healed; Save me, and let me be saved; For You are my glory.

(ז) כְּרוּד הַגִּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה
 יְהוָה מִבְּטָחוֹ: (ח) וְהָיָה כְּעֵץ | שְׂתוּל
 עַל-מַיִם וְעַל-יִבְלֵי יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרָא
 [יִרְאֶה] כִּי-יָבֵא חֶם וְהָיָה עָלָיו רֵעָוָן
 וּבִשְׁגַת בְּצִרְתָּ לֹא יִדְאָג וְלֹא יִמִּישׁ מִעֲשׂוֹת
 פְּרִי: (ט) עֵקֶב הַלֵּב מִכֹּל וְאֲגַשׁ הוּא מִי
 יִדְעֵנּוּ: (י) אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בְּחֵן פְּלִיאוֹת
 וְלִתְּת לְאִישׁ כִּדְרֵכּוֹ [כְּדַרְכָּיו] כְּפָרִי
 מִעֲלָלָיו: (יא) קָרָא דָגֵר וְלֹא יֵלֵד עֲשָׂה
 עֲשֶׂה וְלֹא בְּמִשְׁפָּט בְּחֻצֵי יָמוֹ [יָמִין] יַעֲזֹבֵנוּ
 וּבִצְחָרִיתּוֹ יְהִיגָה נֶבֶל: (יב) כִּסָּא כְבוֹד מְרוֹם
 מִרְאשׁוֹן מְקוֹם מְקַדְשָׁנוּ: (יג) מְקוֹה יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה כָּל-עֲזָבָיִךְ יִגְשׁוּ יִסּוּרֵי [וְסוּרֵי] בְּאֲרָץ
 יִפְתָּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם-חַיִּים אֶת-יְהוָה:
 (יד) (טו) רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאֲרַפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
 וְאִנְשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה:

